

[Schlüter.]

Ellers skal jeg bare fastholde det indtryk af de nye love, at de vil være en fordel for begge parter, og der er jo to parter i disse sager: grundejere og lejere.

Jeg mener ikke, at den karakteristik, hr. Kjørulff-Schmidt gav, kan passere, for den var forkert. Disse love ikke blot peger, men fører i retning af et frit boligmarked. De skaber i sig selv allerede et friere boligmarked. Det ligger i den bestemmelse, som findes som punkt 2 på side 4 i boligforliget, den der går ud på, at den grænse, vi hidtil har haft på 9.000 indbyggere for det regulerede boligmarked, sættes op til 20.000, og så ydermere fastslås den bestemmelse, at i kommuner med over 20.000 indbyggere kan kommunalbestyrelsen med almindeligt flertal beslutte sig for at afskaffe de gamle reguleringer. Det er da en ganske klar linje, der peger frem mod et frit boligmarked, og det er en af hovedbegrundelserne for, at det konservative folkeparti med glæde og overbevisning har tilsluttet sig boligforliget. Jeg må altså tilbagevise den karakteristik, hr. Kjørulff-Schmidt gav af disse love.

Når vi er ivrige for at få gennemført bestemmelser i boliglovgivningen, som kan lede os frem til et friere boligmarked, er det, fordi vi er overbevist om, at når det kommer til stykket, er det i begge parter interesse. Når vi får det frie boligmarked, får vi en bedre udnyttelse af den nuværende boligmasse, vi får utvivlsomt en bedre fordeling af den, vi får nok også et naturligere forhold mellem lejen i nybyggeriet og i den ældre del af boligmassen og endelig får vi et naturligt omfang af nybyggeriet, som svarer til befolkningens behov i de enkelte egne af landet.

Det er altså ikke alt, vi er forelskede i i den lovgivning, som nu gennemføres, men vi mener, at den har en naturlig ligevægt over for de to modstående interesser, der altid vil være på lejemarkedet: grundejernes økonomiske interesser og lejernes menneskelige interesser, deres behov for tryghed i den bolig, som de ved velerhvervet lejekontrakt befinder sig i.

Ud fra disse synspunkter — jeg skal ikke føje mere til — anbefaler vi lovgivningen og alle de ændringsforslag, der er tiltrådt af flertallet, med undtagelse af det ene, jeg nævnte før, som det konservative folkeparti

vil stemme imod, nemlig det der vedrører forkøbsretten.

Henning Philipson (SF):

Lad mig sige til indledning, at jeg beklager, at den, må jeg have lov til at sige genopstandne boligminister skal lægge navn til disse love. Jeg kender, tror jeg at kunne sige, boligministeren så godt, at jeg ved, at det ikke er hans boligpolitiske hensigter, der nu gennemføres. Jeg vil tilføje, at i mandags, da vi havde arbejdsmarkedsforhandlingerne, foretog bogstavelig talt det samme flertal som det, der nu her i dag er tale om, et indgreb mod de lavest lønnede i dette land. Det, vi nu diskuterer her i dag ved anden behandling, er et indgreb mod dem, der har det sværest på boligområdet, nemlig lejerne. Det er uendelig trist for mig at konstatere, så meget mere som jeg synes, det kunne være gjort betydeligt bedre.

Lad mig så gøre et par enkelte bemærkninger herudover. Jeg er enig i de betragtninger, som for øvrigt hr. Kjørulff-Schmidt gjorde vedrørende formen for udvalgsbehandling, og jeg synes, det er rigtigt, at det bliver sagt. Det forekommer mig, at den måde, udvalgsflertallet har behandlet også de nyttilkomne partier i boligudvalget på, er særdeles uanstændig. Man har ikke givet de nye partier, som nu skulle deltage i udvalgsforhandlingerne, nogen som helst mulighed for et seriøst arbejde med de forslag, der foreligger. Man har simpelt hen sagt til dem: her ligger forliget, vi har før valget diskuteret disse ting, man kan tilslutte sig dem, eller man kan stille nogle nye ændringsforslag, men i øvrigt agter vi at køre det igennem, nøjagtig som det passer os.

Det er efter min mening en utilstødelig majorisering af nye partier. Det er en utilstødelig måde at føre disse boliglovsforslag igennem på, og jeg synes, at det mere karakteriserer udvalgsflertallet, end det karakteriserer de medlemmer af udvalget, som er nye, og som gerne ville prøve på seriøst at sætte sig ind i disse forslag. De har ikke fået en jordisk mulighed for det.

Må jeg dernæst gøre et par bemærkninger yderligere om to af vore forslag, fordi man ligesom i sin iver for at majorisere dette igennem simpelt hen har overset, hvad det er, man har afvist f. eks. af forslag fra os, som i sig selv intet som helst har med boligforliget